

15 januar

49.

Herr biskop Schelderup,

Hamar.

Jeg har hørt om Deres nyttårspreken og lest et lite utdrag av den i Tønsbergs Blad idag. Jeg forstår og verdsetter med takknemmelighet Deres gode hensikt, men hvorfor skal der alltid innflettes ett eller andet som sårer oss, som for eksempel at "dere skal forsøke å tilgi oss". Jeg tror at "vi" har like mye å tilgi "dere", hvilket vi er fulst villig til på like fot.

Og i utdraget står bl. a. "...forsøk å se hvad det var som gjorde rettsoppgjøret nødvendig."

Av alle de unskyldninger som er fremkommet for å rettferdiggjøre rettsoppgjøret, har jeg ikke sett en eneste som holder i praksis, og jeg ville derfor være Dem meget takknemlig for en meddelelse om hvorfor De mener at rettsoppgjøret var nødvendig.

Det har efter min mening vist hvordan et flertallstyrani ved missbruk av lov og rett kan ødelegge et mindretal, hvilket har svekket respekten for rettsapparatet og derigjennem for samfundet, ikke bare hos dem det er gått ut over men også hos store deler av folket som efterhvert våkner og ser.

Fra oss som er rammet har rettsoppgjøret stjålet praktisk talt alt som gir livet verdi: Ære, gods, eksistensmuligheter, ja selv samfundsfølelsen og fedrelandsfølelsen. Og dette vil komme til å virke gjennom generasjoner. Barn og barnebarn og barnebarns barn, som vet at en av deres forfedre er registrert som forbryter og dømt som landsforfører, og som samtidig vet at faren, bestefaren eller oldefaren var en hedersmann som aldrig har vært noen landsforfører, vil ha en medfødt misstillid til samfundet.

Arbeidst